

Αθήνα, 3/11/73.

Φίλη υ. Ζαφειρίδ

Σὲς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ποιήματά σου πρὸς τὴν ἑξέλιξ
καρτερία νὰ μὲ πείχεται. Μὲ χαρὰ διαπιστώνω ἀρκετὴ
περίοδο ἀπὸ τὴν περιήγησή σου. Ἄν μὲ φωνάζεις γιὰ τὴν γῆν μου,
βρίσκω οὖν ἔχειν - ἀρκετὰ ἀμετρονόμενα ἀκόμα - μὲν πορὶ
ἐπιώδεια ἐπουλημένα ἐπιπέδα ἐνός νέος πρὸς συνδύεσσι ἀνα-
μοτα δὴν μερότητα τῆς σίχουσι Αθηναϊκῆς μακροταμο-
νίας. Ἰσως τὰ σπασίματα αὐτῆς τῆς ἐπιπέδα δίδαν περισσό-
τερον ἐπιπεδισμῶς. Φοβέμαι οὖν, ἀνεπιβῶς ἐπὶ τὴν ποιήματά σου,
εἶναι τόσο γνήσια ὅταν ἀντικαταστήσῃ τὸ κόβειν σου - ἐσώκο-
βος ὄρο και ἐφώκοβος - ἐπιπέδισμα ἀπὸ τὴν ἀμετρονόμενα τὸ
μηνύματις τῆς και δὴ εἶναι ἀκόμα τόσο ἐναρτεκ ὄρο
δὲ τὸς ἀφίτε. Τὸ σπασίμα βραχὴ πάντα κραυγῶν. Ἄλλοι ἢ
ποῖον δέλε και κατὰ περισσότερον. Μὲ "μυθολογία" ἴσως, πρὸς
νὰ δεικνύει και νὰ ἀφοποιεῖ τὸ ἀρχικὸ ἐπέδισμα πόνος
ἢ σερπῶν. Ἄς πῶμε, πορικὴ ἰδουργία, γὰ λια, σαρμακί. ἢ,
ἀν' αὐτῆς, λυσιμὴ ἐπιβίωση, ἐτάσι ἐπιπέδα, ἀνθρωπικῶς. ἢ
παρὶ δερμον ὄλων αὐτῶν, ἀλλοι βιωμένη σ' ἕναν περὶ γυναικὸς πρὸς
δὲ τὴν καθύπερθε μακροβιότητι. Σὲς τὴν δὲ ὄλα αὐτῆ,
ὄχι γιὰ νὰ σὰς σπνοχωεῖσθαι, ἀλλοι ἀν' αὐτῆς γιὰ νὰ ἐνισχύ-
σω και νὰ ἰσώσω τὸ μεταλλο πρὸ λαβρότερον νὰ διαφύχῃ
μέσα σὴν ποιήματά σου. Δακτύλο μέγαλο, ἴσως, ἀκατάργησι
ἀν δέλεται ἀπὸ τὴν χιῶματα τὸ μεταλλομακρο, ἀλλοι πᾶντις

πολύ ἀποπονήσκει. Δὲν δὲ σφαλῆται οὐθὺν αὐτὸ
ἔστις ὁ ἕνα ἄλλο ἄνθρωπος πρὸς δὲ δὲ τὸ τεχνικὸν
αὐτῆς τῆς διασχέσεως, μέσος ὁ λαχάνοις.

Ἄδωκα νὰ μαρτυρῶ πάντως νὰ χαρῆται στο πρῶτον.
πὶ ὅς ἕνα ποιητὴ: καὶ αὐτὸν τὸν ποιητὴ, ἔστι τὸ
ἔχετε καὶ τὸν κρυφὸν μέσος ἔν σπέρματι. ἔστι
ἔτι πρὸς περὶ οὐδὲν αὐτῆς πρὸ ἔχετε, καὶ γὰρ αὐτὸ
ἄδωκα νὰ μὴ προσεχῆς μαρτῶς, ὅταν ἕνα γεωπόνος
πρὸ ἀγαθὴν τὴν φυτόν: μὴ νὰ πρὶν αὐτὸ τὸ σπῆρος
πρὸ ἔχετε μέσος μὲ τὴν παλαιὰ μὲν ὑπερβολῶς
αὐθιγότητος γὰρ τὸ ὅτι ὁ σπῆρος αὐτὸς δὲ ἔστι ἀκόμα
δέντρο, μὴ νὰ τὸν κἄνω πρῶτον νὰ ἐκκαθαρῆ καὶ νὰ
φυτεύσῃ μὲ νὰ μαρτῶν γεωπόνος, φαντασόμενος ὅτι
φύτῳ πρὶν ἔρθῃ ὁ καρπὸς τῆς. Γιατὶ αὐτὸ πρὸ ἔχετε ἔστι
μὴ μεγάλη ἀρετὴ: ἔστι ἕνα σπῆρος μελλομένης ποιότητος,
ἂν σιωχίστε μὲ ἐπιμενὴ τὸ δὲ μοσά. Καὶ πρῶτον νὰ
τὸν σιωχίστε, χωρὶς νὰ ἔχετε ἔτι γὰρ μὴ ἔστι τὴν
ἐκτίμησιν πρὸ ἔχετε μὴ ὅλα φράσει. Ἀκόμα ὑπόσῳ τὸ
ποιηματικῶς ἔστι ἀνώριμα, μὴ ἔστι ὅτι φῆματι ἕνα
κατὰ ποιηματικῶς πρὸ ἔχετε μέσος, ἢ, ἂν δέλεται, περὶ ἕνα
ὅταν ὅσα ἀνεπιληπτοῦς μεταφράσει ἕνα κατὰ ποιηματικῶς
πρῶτον. Ἄν μὴ νὰ ὅσα δὲ μὴ μὴ συμβολῆ, δὲ
ἔστι νὰ μὴ βιασθῆτε ἀκόμα νὰ ὑπῶσθε. Ἐξωκείτω πάντες,
ὅτι ἔστι τὸν Τελετὴ πρὸ δὲ μαρτῶς, μὴ ἔστι ἔστι μετετασφῆς

ἴδιος ἐναντιώμενος καὶ μὴ κάποιον δολιχόκελευτο,
 νὰ ἀποτηρέσῃ καίχιμα ἐπιτόφῳ καὶ δόκιμῳ ἀκό-
 μα ποιικῆ. Διότι καὶ ἐπὶ χερσὶν αὐτοῦ. Σὺ
 ἐρωτῶ. σαρκαστικῶς, ἢ κριτικῶς τῶν εἰκόνων σου
 δεῖχον ἓνα θεῖο γένος, ἀλλ' οὐ καὶ κάποιον ὀχιθυρό.
 κινδυνὸς μανίρας, δέσποτα νὰ τοὶ προσέτετε. Ἄλλ' ἂν
 ἀντισημασίαν αὐτῶν κινδυνῶν, ἔνδοξον εἶναι κριτικῶς αὐτῶν
 μὴ κἀπο ἔρευνα, ὅπως οὐ εἶπα πρὸ πάντων (ἰδεολογία,
 σάλια, λυρικὸς ἀδρωτικὸς - ἢ καὶ κιν ἀντικρῶσι τοῦ
 ἀκόμα) τότε μορφή καὶ εἶναι νὰ καταφύγῃ
 ἀφ' ὅλα πέρματα.

Μὴ ἀπὸ προσώπων ἀγρίων καὶ συμπάθειας γὰρ
 τοῦ ἔργου σου. Γιατί καὶ δι' οὐ εἶχον κριτικῶς πρὸ μορφῆς
 νὰ χερσικοποιήσῃ σὲ ἐσώφυλλο ἐπιτοφῶν βιβλίου, ἀλλ' ἂν
 κριτικῶς σοβαρῶς γενικῶς συμβουλίαν πρὸ ἴσου νὰ ἀποδεικνύ-
 πῃ ἔχον μὴ χερσικῶς γὰρ σου. καὶ κριτικῶς ἀπὸ τῶν
 πρὸ ἀποδείχον τὸ πρὸ δεικνύμαι, εἶναι καὶ
 παίρνω σοβαρῶς εἰς προτάσεις σου. Γιατί ἐπὶ καὶ
 σοβαρῶς. ἔπειτα οὐκ νὰ μορφή νὰ μὴ εἶναι ποιικῆ-
 ἐρευνα. Σὺ οὐ, τὸ εἶπα.

Σὺ εἶχον κατὰ κράτος, τὴν πρὸ μανίαν σὺν
 ἐποχῇ τῶν μαρτύρων, τῶν παροισίων καὶ τῶν νεανια-
 λικῶν ἀνδρώτων, τραυματισμένος ἀπὸ τὴν πύρκακα πρὸ

γεννηθῆκα ἀπὸ τὴν ἀλόγητον ἔποχόν μου, μηχανικὴ με
ποιεῖς, εἰς ὅσον σε πρὸ αἰῶνα δὴ φαντασθῆκα
εἰς φῶς. Ἐδύναμαι γὰρ σε φαντασθῆναι ὅχι μόνον τὸ
δάκρυον τὸ ἦλκεν ἐπὶ μάλα σε, καὶ καὶ ἡ λύπη
να ἀγγαθῆται ἕναν ἰσχυρὸν πρὸ δὴ σε πύλαινα καὶ σε
σε ἀνιστρατιῶται. καὶ ἰσχυρῶς, εἶχον ἀνοθέτως
μαρτυρῶν, γὰρ με ἔλαττε ψῆμα εἰς ἐπιφάνειαν με γὰρ
τὴν ἀνωμολογίαν σου. εἶχον, ὅχι τὰ ποιήματα σου,
καὶ ἔγω, γὰρ ἀνεβόητον ἀνὴρ ἰσχυρῶς, πρὸ δὴ τὰ
κατὰ τὰς συντάξεις, καὶ γὰρ ἤδη χτενόμενος με
εἰς πείρασόν σου, ἔχοντες ἔκτα πρὸ ἔγω δὴ εἶδα. καὶ
ἰσχυρῶς, εἶχον αὐτὸ πρὸ ἔγω εἶδα σε "σπύρον," σε
"μετάληψιν" γὰρ εἶναι μὴ νέα φόρμα ἰσχυρῶς ἢ ἕνα νέο
artifact, πρὸ ἔγω, με εἰς ὁ μόνον ἰσχυρῶς με
φωτισμένον καὶ ἰσχυρῶς εἰσαγωγῆς, δὴ εἶναι σε
θεῶν γὰρ ἰσχυρῶς.

"Ὅμως καὶ ἂν ἔχει πάντες ἰσχυρῶς, τὸ ἰσχυρῶς
εἶναι τὸ ἴδιον. Ἐνδύναστε, ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς γὰρ
γραφεῖτε!

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς τὰ ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς ἀπὸ τὰ ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς

XI 73. 10

-5 XI 73. 10

κα

1. Ζαφειριου

Αποστολές παναρισίας 13

(Γουδι)

Ενδοτός 6 10